

zware taak te vervullen. Deze post is per 1 september 1764, na een generale inventarisatie per eind augustus, aan hem overgedragen. Vanaf dat moment heeft hij deze vervuld en de gebruikelijke gage van f 500,- ontvangen. Van Riemsdijk verzoekt Heren XVII eerbiedig hem te bevestigen als eerste raad en directeur-generaal. Hij is ontslagen als president weesmeester en daarin opgevolgd door raad ordinaris Jan Schreuder, en als eerste buitenregent van de hospitalen, [fol. 169] waarin raad ordinaris Reynier de Klerk hem heeft vervangen. Van Riemsdijk is ontslagen van de beschrijving van Bengalen en van het opstellen van de marginale aantekeningen bij de Indiase negotieboeken, en is belast met de brieven aan de kamers van Amsterdam en Zeeland. Het werk is onder de vijf extra-ordinaris raden zo verdeeld dat Louis Taillefert de beschrijving van Japan en Sumatra's Westkust met de marginale aantekeningen verzorgt, Michiel Romp doet Coromandel en Kaap de Goede Hoop, Maurits Theodorus Hilgers doet Bandjarmasin, Djambi en Malakka, Pieter Haksteen doet Banda, Palembang en Kharg en tevens de brieven aan de kamers van Rotterdam, Delft, Hoorn en Enkhuizen, terwijl Willem Arnold Alting Bengalen en China verzorgt. Als lid van de Raad van Justitie was in het begin van 1764 mr. Gerard Mulier aangekomen, maar door het overlijden van mr. Dirk Joan Dibbetz heeft deze raad, zoals ook eind december 1763 het geval was, naast de geassumeerde leden opnieuw de president en vier ordinaris leden. [fol. 170] Tevens is de waterfiscaal mr. Paulus Ferriet overleden en opgevolgd door de koopman en confrontist van de Bataviase administratieboeken, mr. Johannes Cornelis Verijssel, waarbij zijn gage tot f 50,- per maand is teruggebracht. Wegens de kleine omvang van de Raad van Justitie verzoekt men wederom dringend om leden te sturen. Het overige betreffende de colleges wordt in de decemberbrief behandeld. Naast wat hierboven in het antwoord over de verkoop is vermeld, bericht men dat de prijs van het ijzer slechts schoorvoetend en wegens volstreekte noodzaak, zoals in de besluiten van 3 juli en 3 augustus 1764 werd gemotiveerd, in prijs is verlaagd. Zoals vroeger al het geval was, is toegestaan om dit metaal, en spijkers te Batavia en elders, uit de pakhuizen contant te verkopen met de thans geldende winsten. Die bedragen, op wat uit Nederland daarvoor wordt berekend, nog 75 % [fol. 171] en voor sommige soorten spijkers 87½ %. Dit dient om de verkoop te stimuleren. Naar de Westerkwartieren ging de opdracht om deze winsten slechts als een richtsnoer te gebruiken. Daar is geen vaste prijs te bedingen, zolang de Europese concurrenten lagere prijzen vragen. Er moet de voor de Compagnie meest gunstige prijs behaald worden en renteloos laten liggen moet voorkomen worden. Volgens het rapport behandeld in de vergadering van 7 augustus 1764 was de Bataviase indigo vierde soort door vermenging met een kalkachtige stof ongeschikt om verkookt of hermaakt te worden, en zou niet in de Westerkwartieren en nog minder in Europa te verkopen zijn. Bovendien zou ze door indrogen en verlies slechts nadeel opleveren. Daarom is besloten deze indigo van slechte kwaliteit tegen de geldende prijs te verkopen, omdat ze te Batavia nog enigszins bruikbaar is voor het verven van grove doeken. [fol. 172] Uit het rendement en de notitie die op 30 oktober 1764 werd ontvangen, bleek dat het ondergewicht 14.772½ lb, of in geld tot een bedrag van f 7523,-, is geweest en dat op de hele partij van 124.562½ lb die f 63.439 had gekost, f 59.915, of 94½ %, is verloren. Deze bedragen zijn voorlopig afgeschreven in afwachting van een nader besluit van Heren XVII. Rendement en notitie worden meegezonden en horen bij het uitgebreide verslag in de brief van 18 oktober 1763. Met tegenzin wordt gemeld dat uit het rendement, dat op 6 januari 1764 werd behandeld, is gebleken dat in november 1763 op een inkoopprijs van f 148.217 aan textiel uit Coromandel een winst werd gemaakt van f 77018, of 52 %, op een inkoopprijs van f 8696 aan textiel uit Bengalen f 3522, of ruim 40½ %, en op f 75.798 aan textiel uit Surat f 25.051, of 33 %. [fol. 173] Wat in- en afschrijvingen, belastingen en vergoedingen betreft is uit het rapport van de administrateurs en gewone gecommiteerden in de westzijdse pakhuizen, dat op 10 april 1764 werd behandeld, gebleken dat er van een restant lange peper uit 1756 tot en met 1763 van 129.042½ lb na wannen en zuivering 114.614 lb is overgebleven. Na sortering was er 17416 lb eerste soort, 35.943 lb tweede soort en 61.255 lb derde soort, waarvan monsters die schade toonden, zijn overlegd. Om verdere schade te